

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205374
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4617205374.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: H. V. B., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX K., Č. G., B. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548 proti žalovanej: G. B., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX I., E. S. XXXX/X, zastúpená: JUDr. Július Goga, advokát so sídlom 949 01 Nitra, Štefánikova 47, IČO: 34 041 419 o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM a určenie vlastníckeho práva taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu o určenie, že dohoda o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 10.03.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, zamietá.

II. Súd pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby a konanie čo do rozšírenia žaloby listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.10.2017 a zo dňa 06.02.2018 zastavuje.

III. Žalobcovi vracia časť zaplateného súdneho poplatku za rozšírenie žaloby vo výške 3.849,12 eura, ktorý bude vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica.

IV. Súd priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Dňa 15.08.2017 podal žalobca na tunajšom súde žalobu domáhajúc sa určenia, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) zo dňa 10.03.2015, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná. Žalobu podal z dôvodu, že manželstvo so žalovanou bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C/67/2011 zo dňa 17.06.2011, právoplatným dňa 14.07.2011 rozvedené. Dňa 10.07.2014 žalovaná podala na tunajší súd návrh na vyporiadanie BSM vedený pod sp.zn. 8C/99/2014. Dňa 11.07.2014 žalobca podal na tunajšom súde návrh na vyporiadanie BSM vedený pod sp.zn. 5C/144/2014. Dňa 10.03.2015 strany sporu uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM. Konanie vedené pod sp.zn. 8C/99/2014 bolo na základe návrhu žalovanej zastavené právoplatne 04.05.2015. Späťvzatie návrhu žalovaná odôvodnila uzavretím dohody so žalobcom. Taktiež žalobca vzal svoj návrh v celom rozsahu späť a to návrhom zo dňa 17.04.2015. Žalobca je toho názoru, že dohoda je neplatná poukazujúc na ustanovenie § 149 ods. 4 OZ, keď predmetná 3 ročná lehota uvedená v tomto ustanovení má hmotnoprávnu povahu a zároveň ide o prekluzívnu lehotu sui generis. Do jej uplynutia sa musí buď uzavrieť dohoda o vyporiadaní BSM alebo podať žaloba na súde. Poukazuje na aktuálnu judikatúru a názor právnej vedy, v zmysle ktorých ak bol do 3 rokov od zániku BSM podaný návrh na jeho vyporiadanie rozhodnutím súdu, ale konanie pred súdom bolo ukončené inak než rozhodnutím vo veci samej (napríklad zastavením konania pre späťvzatie návrhu) dôsledky uvedené v ustanovení § 149 ods. 4 OZ nastanú rovnako, ako keby návrh nebol vôbec podaný. Súdna prax zastáva tiež názor, že za

trvania konania o vyporiadaní BSM začatého včas v 3 ročnej prekluzívnej lehote nemožno po uplynutí tejto lehoty platne uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM. Poukázal pritom na rozhodnutie NS ČR zo dňa 24.02.2000 sp.zn. 22Cdo 2574/1998 a obdobne sp.zn. Cpjn 38/98 (Rc 44/2000).

1.1. V nadväznosti na uvedené je nepochybné, že BSM strán sporu zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 4C/67/2011 zo dňa 17.06.2011 dňa 14.07.2011. Trojročná prekluzívna lehota v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 OZ uplynula dňa 14.07.2014. Napádaná dohoda však bola stranami sporu uzavretá až dňa 10.03.2015, t.j. takmer 8 mesiacov po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty. Predmetná dohoda je neplatná a k vyporiadaniu BSM došlo na základe nevyvráťiteľnej domnienky v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 OZ.

1.2. Naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti právneho úkonu podľa žalobcu je daný, nakoľko rozhodnutím súdu o neplatnosť dohody budú sporné vzťahy a nároky medzi stranami sporu vyporiadané na základe nevyvráťiteľnej zákonnej domnienky v zmysle § 149 ods. 4 OZ.

2. Dňa 23.10.2017 písomným podaním zo dňa 16.10.2017 bola doručená tunajšiemu súdu zmena žaloby o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM rozšírením o určenie, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi (každý so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 1-ica vzhľadom k celku) nehnuteľností uvedených v tejto zmene žaloby. Následne písomným podaním zo dňa 06.02.2018 žalobca rozšíril žalobu o tretí petít a to uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu vo výške 64.800 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vydania bezdôvodného obohatenia tak ako je to uvedené v tomto písomnom podaní.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení listom právneho zástupcu zo dňa 01.03.2018 navrhla, aby súd určovací žalobu s doplnkami v celom rozsahu zamietol, nakoľko vo veci ide bez pochyby o stav, kedy došlo v lehote 3 rokov od zániku BSM k podaniu návrhu na jeho vyporiadanie súdom a v rámci tohto konania, pri následne prerušenom behu lehoty došlo k uzatvoreniu platnej dohody dňa 10.03.2015. Vo vyjadrení žalovaná ďalej uviedla, že žalobca sa dovoľáva judikátu NS ČR sp.zn. 22Cdo 2574/1998, ktorého právny názor už bol prekonaný, keď z rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu ČR zo dňa 09.03.2011 sp.zn. 31Cdo 1038/2009 vyplýva, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM možno uzatvoriť aj po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadanie tohto BSM. Tiež poukazuje na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia NS ČR sp.zn. Cpjn 38/98 a rozsudok NS ČR sp.zn. 22Cdo 2679/2004.

4. Dňa 09.03.2018 žalovaná podala vzájomnú žalobu domáhajúc sa vyporiadania BSM so žalovaným a to finančných prostriedkov nezahrnutých do dohody o vyporiadaní BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 19.03.2018 č.k. 6C/39/2017-139 súd vylúčil vzájomnú žalobu žalovanej na samostatné konanie.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zo dňa 01.03.2018 uviedol, že žalovaná vo vzťahu k platnosti dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 10.03.2015 argumentuje nejednotným spôsobom, nepredvídateľne a vždy spôsobom, ktorý jej pre ten ktorý konkrétny prípad vyhovuje. Ako príklad nejednotnej a nepredvídateľnej argumentácie poukazuje na písomnosti adresované žalovanou obchodným partnerom žalobcu. Podľa žalobcu žalovaná nepovažuje dohodu za platný právny úkon. Vo vzťahu k argumentácii žalovanej v písomnom vyjadrení žalobca upriamuje pozornosť na samotné znenie ustanovenia § 149 ods. 4 OZ. Z výkladu uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že ak do 3 rokov od zániku BSM nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak BSM nebolo na návrh podaný do 3 rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí zákonná domnienka o vyporiadaní BSM.

6. Dňa 15.10.2018 žalovaná podala vzájomnú žalobu domáhajúc sa zrušenia podielového spoluvlastníctva so žalobcom k nezahrnutej sume 650.000 eur a k nezahrnutej sume 33.193,92 eura. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12.11.2018 č.k. 6C/39/2017-226 súd vzájomnú žalobu žalovanej vylúčil na samostatné konanie.

7. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 27.02.2019, ktorého sa nezúčastnila žalovaná, ktorej neúčast' ospravedlnil právny zástupca, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalovanej.

7.1. V nadväznosti na predbežný právny názor súdu právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca berie svoje žaloby obsiahnuté zo dňa 16.10.2017 a 06.02.2018 označené ako zmena žaloby v celom rozsahu späť a trvajú na pôvodne podanej žalobe. Právny zástupca žalovanej uviedol, že nesúhlasia so späťvzatím žaloby týkajúcej sa jej rozšírenia, nakoľko ak to bude súd akceptovať, žalovaná sa vystavuje

riziku podania žaloby na určenie, že tá časť majetku, ktorej sa domáhal žalobca v rozširujúcich žalobách mu prináleží bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť dohody o vypořádání BSM.

7.2. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a čo sa týka jej dôvodnosti, pridržiavajú sa argumentácie obsiahnutej v žalobe, v ich písomných vyjadreniach. Žalobca trvá na podanej žalobe i z faktickej stránky a to z toho dôvodu, aby bola dosiahnutá právna istota v právnych vzťahoch medzi stranami sporu, nakoľko strana žalovaná v doterajšom konaní doposiaľ postupovala v niektorých prípadoch rozporne t.j. raz trvala, že sporná dohoda je platná, raz prezentovala, že dohoda platná nie je o čom sú doklady doložené v spise ako súčasť vyjadrení žalobcu. Žalobca má preto za to, že bez výslovného rozhodnutia súdu týkajúceho sa platnosti resp. neplatnosti predmetnej dohody nie je možné garantovať nejaký ďalší vývoj a posun ďalšieho usporiadania vzťahov medzi stranami.

7.3. Právny zástupca žalovanej vo veci uviedol, že s prihliadnutím na argumentáciu žalobcu v prvej časti žaloby vychádzajú zo skutočností, že žalobca namieta neplatnosť dohody o vypořádání BSM z 10.03.2015 svojím právnym stanoviskom, že táto dohoda bola uzatvorená po troch rokoch od zániku BSM. Žalovaná k tejto časti argumentácie postavila svoje vyjadrenie a argumentovala najmä tým, že pôvodný právny názor z minulosti riešiaci problematiku neplatnosti dohody uzavretej po 3 rokoch bol prekonaný v judikatúre ČR, na ktorú sa žalobca odvoláva. Vo vyjadrení poukázali na rozhodnutie Veľkého senátu NS ČR z 09.03.2011 zn. 31Cdo 1038/2009, kde senát zaujal právne stanovisko nasledovného znenia: „mimosudnu dohodu o vypořádání zaniklého společného majetku manželů možno uzavřít aj po uplynutí 3 rokov od zániku, ak prebieha súdne konanie o vypořádání tohto BSM.“ V nadväznosti na to prijalo kolégium NS ČR stanovisko pod zn. Cpjn 38/98, kde takisto prijalo záver, že v lehote 3 rokov uzatvorená dohoda v situácii, keď bol v 3 ročnej lehote podaný návrh na súd na vypořádání BSM, že táto dohoda je platná. Ešte nespochybniteľnejší právny záver o nedôvodnosti podanej žaloby je stanovisko prijaté Ústavným súdom SR zn. IV. ÚS 341/2009 so záverom, že pokiaľ bol podaný návrh na vypořádání BSM súdnou cestou, má to za následok prerušenie hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a nenastáva zákonná fikcia vypořádání BSM ex lege.

7.4. Právny zástupca žalobcu vo svojej záverečnej reči uviedol, že na pôvodne podanej žalobe o určenie neplatnosti dohody o vypořádání BSM medzi stranami sporu žalobca trvá a odkazuje na svoju argumentáciu obsiahnutú v žalobe a doterajších vyjadreniach. Poukázal na to, že žalobca nesúhlasí s jednoduchým vyvinením sa zodpovednosti žalovanej zo situácie, ktorá nastala z možného dôvodu nedostatočnej komunikácie medzi žalovanou a jej právnym zástupcom. V dôsledku písomností zasielaných obchodným partnerom žalobcu zmieňujúcich neplatnosť dohody o vypořádání BSM došlo k zmareniu obchodných príležitostí žalobcu a v dôsledku toho aj k vzniku škody na jeho strane. Z doterajšieho priebehu majetkovoprávných vyrovnaní medzi stranami sporu je nevyhnutné, aby súd meritórne rozhodol o pôvodne podanej žalobe. Čo sa týka späťvzatia rozšírenia žaloby zo dňa 16.10.2017 a 06.02.2018 na týchto späťvzatiach žalobca trvá, pričom nesúhlasí s argumentáciou žalovanej týkajúcej sa nepripustenia týchto späťvzatí alebo možnej iniciácie nejakých určovacích žalôb v budúcnosti. Majú za to, že táto argumentácia je nedôvodná, lebo obmedziť právo občana podať návrh na súd či sa týka žaloby na určenie alebo na plnenie nemožno odôvodňovať nejakým predchádzajúcim súdnym konaním alebo jeho výsledkom, pričom žalobca má za to, že v prípade meritórneho rozhodnutia o pôvodne podanej žalobe budú akékoľvek úvahy o možných ďalších nadväzujúcich žalobách v budúcnosti vyriešené a to tým, že bude zafixovaný právny stav, ktorý je doposiaľ medzi stranami sporu sporný. Pre prípad úspechu v konaní si žalobca uplatňuje náhradu trov konania.

7.5. Právny zástupca žalovanej vo svojej záverečnej reči uviedol, že keď si žalovaná strana rozanalyzuje konanie o pôvodnej žalobe a skutočnosti, že žalobca sa domáha určenia dohody o neplatnosti BSM z 10.03.2015 súdom s uplatnením trov konania, tak to zákonite u žalovanej vzbudzuje obavu, že pre prípad úspechu tu môže nastúpiť obava z domáhania sa vydania polovice nehnuteľností, ktoré sú teraz vo vlastníctve žalovanej. Argumentácia právneho zástupcu žalobcu je kontraproduktívna v zdôvodňovaní jeho právneho pohľadu na vyslovenú obavu. Zdôraznil, že k zmene žalôb došlo pred ich dorúčením žalovanej. Vzhľadom na procesné postupy súdov pri určovaní trov vyjadrujúcich sa percentuálne napr. pri plnom úspechu ako očakávajú v tejto veci, budú trovy určené vo výške 100%, vyvstáva však otázka z akej hodnoty predmetu sporu sa budú vypočítavať. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom dohody o vypořádání BSM, spisov tunajšieho súdu sp.zn. 4C/67/2011, 8C/99/2014, 5C/144/2014, predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

8.1. Manželstvo strán sporu trvalo od 30.06.1973 do 14.07.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 17.06.2011 č.k. 4C/67/2011-24.

8.2. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8C/99/2014 vyplýva, že dňa 10.07.2014 podala žalovaná ako navrhovateľka voči žalobcovi ako odporcovi návrh na vyporiadanie BSM po rozvode manželstva, v ktorom uviedla veci patriace do BSM a navrhla spôsob jeho vyporiadania. Listom zo dňa 10.03.2015 žalovaná zobrala svoj návrh späť a konanie žiadala zastaviť vzhľadom na to, že dňa 10.03.2015 uzavreli s odporcom dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2015 č.k. 8C/99/2014-46 súd konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2015.

8.3. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5C/144/2014 vyplýva, že dňa 11.07.2014 podal žalobca ako navrhovateľ návrh na vyporiadanie BSM, v ktorom uviedol veci patriace do BSM a navrhol spôsob vyporiadania BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 13.01.2015 č.k. 5C/144/2014-30 bolo konanie zastavené vzhľadom k tomu, že na tunajšom súde už prebiehalo konanie vedené pod sp.zn. 8C/99/2014. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2015.

8.4. Žalobca a žalovaná uzatvorili dohodu o vyporiadaní BSM dňa 10.03.2015, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat.úz. I. zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX, tiež hnuťelné veci uvedené v dohode, akcie obchodnej firmy, cenné papiere, finančné prostriedky tak, ako je to uvedené v predmetnej dohode, predmetom ktorej boli tiež pohľadávky žalobcu ako veriteľa.

9. Podľa § 149 ods. 1 až 5 OZ, Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>.

Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnuťelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnuťelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

10. Základným predpokladom pre vyporiadanie BSM je jeho predchádzajúci zánik. K vyporiadaniu BSM môže dôjsť: a) dohodou, b) súdnym rozhodnutím, c) uplynutím doby. Občiansky zákonník dáva prednosť dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. V prípade, že nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou, prichádza do úvahy vyporiadanie cestou súdu.

10.1. Z ustanovenia § 149 ods. 4 OZ vyplýva tretí spôsob vyporiadania BSM, ktorým je uplynutie doby. Trojročná lehota vyplývajúca z tohto zákonného ustanovenia má hmotnoprávnu povahu a súčasne ide o prekluzívnu lehotu sui generis. Ak v rámci tejto lehoty, ktorá začína plynúť zánikom BSM, nedôjde k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak v nej nebol podaný žalobný návrh na jeho vyporiadanie rozhodnutím súdu, platí nevyvrátiteľná domnienka spočívajúca v tom, že hnuťelné veci si manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnuťelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

11. Predmetom konania je určenie, že dohoda o vyporiadaní BSM zo dňa 10.03.2015 uzavretá medzi stranami sporu je neplatná. Žalobca podal žalobu z dôvodu, že uvedená dohoda bola uzavretá po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty uvedenej v ustanovení § 149 ods. 4 OZ a podľa jeho názoru vychádzajúc zo stanoviska NS ČR sp.zn. 22Cdo 2574/98, podľa ktorého po uplynutí 3 ročnej lehoty nemožno platne uzavrieť mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM. K uvedenému súd uvádza, že je pravdou, že v minulosti bol zastávaný právny názor, že nie je možné uzavrieť dohodu o vyporiadaní BSM počas konania začatého v prekluzívnej 3 ročnej lehote, ale po uplynutí 3 rokov od zániku BSM. Rozhodovacia prax vychádzala najmä zo stanoviska zaujatého NS ČR zo dňa 24.02.2000 sp.zn. 22Cdo 2574/98, podľa ktorého nevyvrátiteľná právna domnienka vyporiadania BSM podľa ustanovenia § 149 ods. 4 OZ nemohla nastúpiť, ak bolo v 3 ročnej lehote v tomto ustanovení uvedenej začaté konanie o vyporiadanie BSM. Za trvania konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva začatého včas v

uvedenej lehote nemožno po uplynutí tejto lehoty platne uzavrieť (mimosúdnu) dohodu o vyporiadaní BSM. Toľko zo stanoviska NS ČR.

11.1. Ustálená rozhodovacia prax súdov bola zmenená prelomovým rozsudkom Veľkého senátu NS ČR zo dňa 09.03.2011 sp.zn. 31Cdo 1038/2009. V tomto konaní sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti zaplatiť jej finančnú čiastku podľa vyporiadania BSM mimosúdnu dohodou, kde Krajský súd v Brne ako odvolací zmenil vyhovujúci rozsudok tak, že žalobu zamietol a vychádzal z rozsudku NS ČR zo dňa 24.02.2000 sp.zn. 22Cdo 2574/98. Z odôvodnenia rozsudku sp.zn. 31Cdo 1038/2009 ďalej vyplýva, že posudzoval stanovisko zaujaté vo veci Cpjn 38/98 uvedenom v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 44/2000 a tiež sa ďalej zaoberal stanoviskom zaujatým v rozsudku sp.zn. 22Cdo 2574/98 a bolo zaujaté stanovisko, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní BSM možno uzatvoriť i po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadaní tohto bezpodielového spoluvlastníctva. S uvedeným vysloveným právnym stanoviskom NS ČR je v súlade stanovisko zaujaté NS SR v rozsudku zo dňa 17.10.2007 sp.zn. 8SŽ 10/2007, podľa ktorého ak Správa katastra pred vydaním rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa dohody o vyporiadaní BSM nezisťovala, z akého dôvodu bola dohoda uzavretá po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty stanovenej v ustanovení § 149 ods. 4 OZ, vychádzala z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že dotknuté osoby s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 4 OZ v rámci prekluzívnej lehoty si môžu vybrať z dvoch spôsobov vyporiadania BSM. Ak sa využije ktorákolvek z týchto možností, má to za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a nenastane zákonná fikcia vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva ex lege. A pokiaľ nenastala zákonná fikcia vyporiadania BSM, nie je možné brániť vlastníčke s nakladaním vlastníctva aj na prípadné uzavretie dohody o jeho vysporiadaní. Toľko z odôvodnenia rozsudku NS SR. Zhodne Ústavný súd SR vo veci č. IVÚS 341/2009 vyslovil názor s poukazom na stabilnú judikatúru všeobecných súdov, podľa ktorej podanie návrhu na vyporiadaní BSM súdnou cestou má za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a zároveň nenastane zákonná fikcia vyporiadania BSM ex lege, pričom v takomto prípade prekluzívna lehota počas trvania konania neplynie.

12. V danej veci mal súd za preukázané, že manželstvo strán sporu trvalo od 30.06.1973 do 14.07.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 17.06.2011 č.k. 4C/67/2011-24. Dňa 10.07.2014 podala žalovaná ako navrhovateľka voči žalobcovi ako odporcovi návrh na vyporiadaní BSM po rozvoze manželstva, v ktorom uviedla veci patriace do BSM a navrhla spôsob jeho vyporiadania. Listom zo dňa 10.03.2015 žalovaná zobrala svoj návrh späť a konanie žiadala zastaviť vzhľadom na to, že dňa 10.03.2015 uzavreli s odporcom dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.04.2015 č.k. 8C/99/2014-46 súd konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2015. Rovnako podal takýto žalobný návrh žalobca tak ako je to uvedené v odseku 8.3. tohto rozsudku. Teda je nesporné, že podanie žaloby na vyporiadaní BSM žalovanou dňa 10.07.2014 malo za následok prerušenie behu hmotnoprávnej 3 ročnej lehoty a tak nemohla nastať fikcia vyporiadania BSM ex lege. Preto pokiaľ dňa 10.03.2015 uzavreli strany sporu dohodu o mimosúdnom vyporiadaní BSM, došlo k tomu platne v zmysle uvedených stanovísk, že mimosúdnu dohodu o vyporiadaní zaniknutého BSM možno uzatvoriť i po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, ak prebieha súdne konanie o vyporiadaní BSM tak, ako k tomu došlo vo veci vedenej pod sp.zn. 8C/99/2014, ktoré konanie bolo začaté v 3 ročnej lehote, t.j. dňa 10.07.2014, keď k zániku BSM došlo dňom 14.07.2011 a samotná dohoda bola uzavretá dňa 10.03.2015 a po jej uzavretí žalovaná zobrala svoj žalobný návrh späť a konanie bolo zastavené uznesením súd zo dňa 10.04.2015. Preto súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

13. Podľa § 144 CSP, Žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1 až 3 CSP, Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

15. Podľa § 146 ods. 1,2 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Listom zo dňa 16.10.2017 žalobca rozšíril žalobu o určenie, že spolu so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností uvedených v tomto písomnom podaní vychádzajúc z toho, že je toho názoru, že dohoda o vyporiadanie BSM je neplatná a je nevyhnutná úprava vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam zahrnutých do masy majetku patriacich pôvodne do BSM strán sporu. Písomným podaním zo dňa 06.02.2018 žalobca rozšíril žalobu tak, že domáhal sa okrem určenia neplatnosti predmetnej dohody o vyporiadanie BSM, tiež určenia, že so žalovanou sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností uvedených v písomnom podaní a ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 64.800 eur a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keď došlo k plneniu na základe dohody, ku ktorej sa domáha vyslovenia jej neplatnosti. Rozšírenie žaloby bolo doručené žalovanej dňa 14.02.2018, ktorá v tom čase ešte nebola zastúpená právnym zástupcom, keď ako vyplýva z predloženého plnomocenstva k tomu došlo dňa 28.02.2018. Na pojednávaní dňa 27.02.2019 po postupe podľa § 181 ods. 1,2 CSP žalobca vzal žalobu čiastočne späť čo do jej rozšírenia listami zo dňa 16.10.2017 a zo dňa 06.02.2018. Žalovaná nesúhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby, súd vzhľadom na výsledok konania vo veci samej týkajúceho sa pôvodnej žaloby určenia neplatnosti predmetnej dohody, dôvody nesúhlasu so s čiastočným späťvzatím žaloby nepovažoval za tak vážne ako to má na mysli ustanovenie § 146 ods. 1 CSP. Preto súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby a konanie čo do rozšírenia žaloby listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 16.10.2017 a zo dňa 06.02.2018 zastavil.

17. O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd podľa ustanovenia § 11 ods. 1,4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorý sa vracia žalobcovi krátený zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 3.888 eur o 1%, t.j. 38,88 eura, čo predstavuje sumu 3.849,12 eura, ktorý bude vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, Banská Bystrica.

18. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Vzhľadom na úspech žalovanej v konaní ako i skutočnosť, že táto nezavinila čiastočné späťvzatie žaloby, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).